

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jordi Creus

“En castellano!”

“**S**oc advocat i vinc a assistir un detingut.” Aquesta és la frase que va pronunciar l'advocat Benet Salellas a la porta de la caserna de la policia espanyola de Girona dimecres de la setmana passada. La conseqüència? Que durant una bona estona no el deixessin entrar a parlar amb el seu client, l'alcalde de Verges, Ignasi Sabater, detingut per ordre de no se sap qui, per comunicar-li que se l'investiga per un delicte de desordres públics.

“En castellano o no entras” va ser la resposta policial. A l'Europa del segle XXI, Benet Salellas, l'advocat de l'alcalde democràtic de Verges, no pot parlar en la seva llengua davant d'un policia espanyol, malgrat que les lleis diguin que qualsevol ciutadà pot expressar-se en l'idioma oficial que esculli davant l'administració de l'Estat a Catalunya. Mireu si és fort, que Benet Salellas no pot ni parlar davant de la policia que ha detingut l'alcalde democràtic de Verges –i el de Celrà i 14 persones més– en la llengua amb què parla amb la seva família de

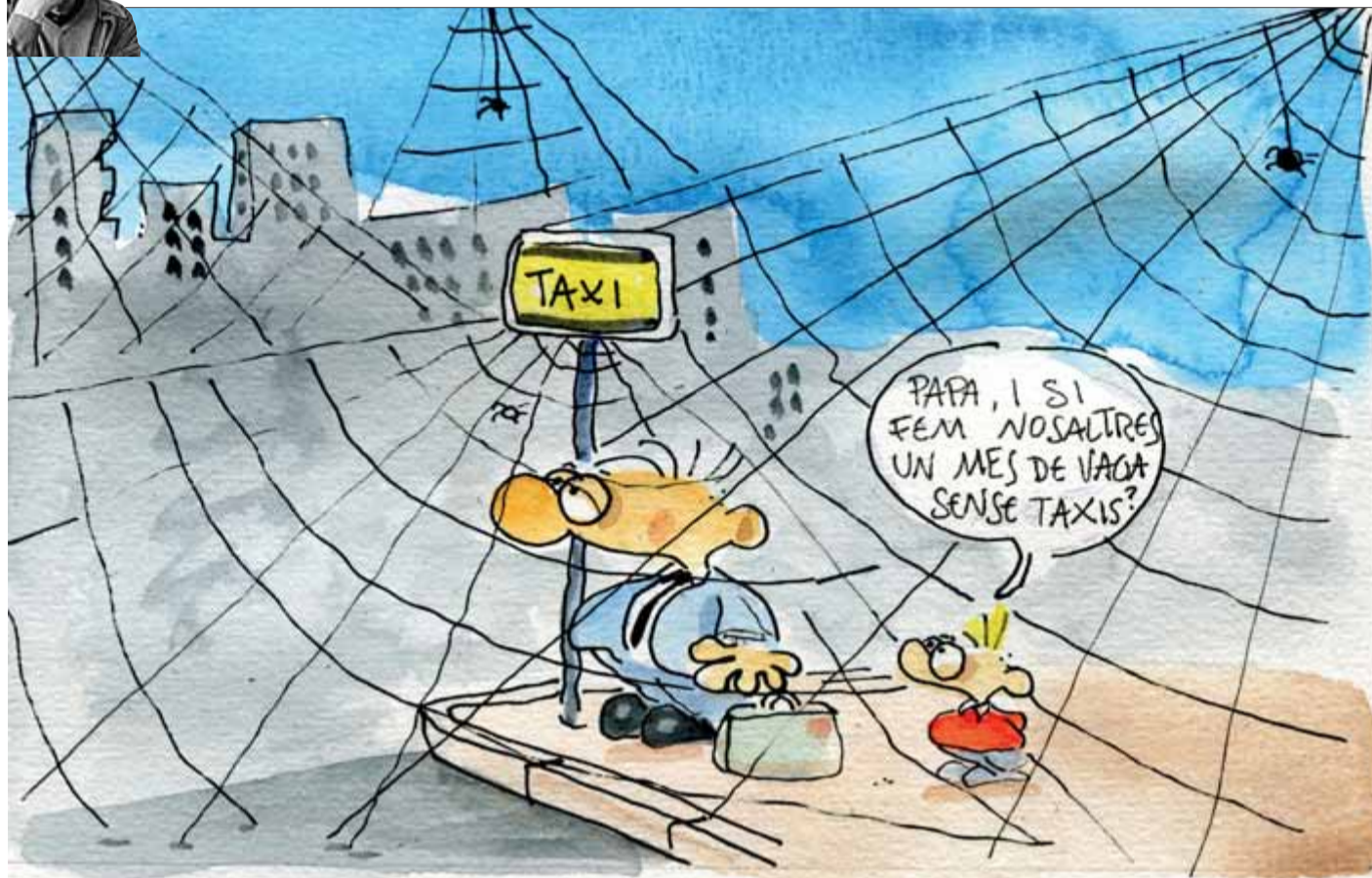
“En castellano o no entras” és la realitat d'aquesta Espanya irreformable que somriu mentre a Catalunya es trepitgen els drets més elementals

Bell-lloc d'Urgell la delegada del govern espanyol a Catalunya, Teresa Cunillera. Què et sembla, Teresa? Aquesta és la manera de desescalar, de temperar els ànims i de trobar camins per poder dialogar? Aquest és el famós problema de convivència entre catalans de què parla Pedro Sánchez? “En castellano o no entras” és la realitat d'aquesta Espanya irreformable que somriu mentre a Catalunya es trepitgen els drets més elementals.

El canell embenat de l'alcalde de Verges és la imatge gràfica d'unes detencions pensades per atemorir i escarmentar la població a les portes del judici contra els dirigents polítics empresonats. La brigada d'informació, hereva directa de la terrorífica Brigada Político Social de la policia espanyola i responsable de les detencions, és una rêmora més d'un franquisme latent. I un exemple més que aquella transició –gens modèlica, per cert– va deixar tantes i tantes assignatures pendents que avui podem dir que, definitivament, la seva nota final és un sospens clamorós.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

La senyoreta Stein

La primera edició en català del clàssic d'Ernest Hemingway *París era una festa*, a la col·lecció El Cercle de Viena, m'ha fet interessar, quasi sense voler-ho, per Gertrude Stein, l'amfitriona perfecta que servia als artistes pobres licors de prunes i pastissos vora l'escalfapanxes de la Rue de Fleurus, mentre els allionava sobre la inconveniència de produir res d'*inaccrochable*, la seva manera de dir que hi havia coses que desentonarien penjades a la paret del seu pis. Aquesta dona no m'ha fet mai el pes, però potser no és del tot culpa seva. El fet que sigui presentada com un referent ineludible de l'avantguarda literària del segle XX, a la voreta de Joyce, i que paradoxalment hagi de recórrer a les llibreries de vell per trobar algun exemplar que porti la seva firma no hi ajuda gaire, la veritat. En català, només ha estat traduïda, que jo sàpiga, dues vegades, fa una colla d'anys: Marta Pessarrodona va barallar-se per primera vegada el 1985 amb la prosa seca, repetitiva, com pastada amb desgana, d'*El món és rodó*, i el 1992 va arribar l'adaptació d'Assumpta Camps de

“Gertrude Stein és una espècie de matrona búdica de l'alteritat injuriada”

l'Autobiografia d'Alice B. Toklas, el llibre més famós de Stein i l'únic, segons diuen les males llengües, que sorprenentment li va sortir intel·ligible. En castellà, de tot el que se n'ha publicat ja quasi només queda viu als catàlegs bibliogràfics el breu retrat sobre Picasso. Per ser considerat un dels llegats més influents de la modernitat, no anem pas gaire ben servits.

En canvi, la senyora revinguda i amb aspecte de pagesa friülusa que va escriure aquestes obres és bastant més coneguda, encara que només sigui per la seva amistat amb els artistes i escriptors que malvivien al París d'abans de la guerra, i sobretot perquè

el món acadèmic, des que hi va arribar l'apoteosi del revisionisme feminista i postcolonial, l'ha erigida en una espècie de matrona búdica de l'alteritat injuriada. A cap ressenya no hi falten mai al·lusions a la manera desastrada que tenia de vestir, als seus orígens jueus i a la duresa de les seves faccions, d'una lletjor només comparable a la d'Alice B. Toklas, amb el seu serrell oliós i el bigotet sense depilar. Un hipopòtam i un rinoceront, les caricaturitzaria Picasso, bastant desagraït. A Gertrude Stein –em nego a referir-m'hi com “la Stein”, que és la manera de cosificar en femení les dones que fan coses, estupideses que mai no es comet per al·ludir “al Joyce” o “el Proust”–, se la sol citar per una sola frase. Atenció: “Una rosa és una rosa és una rosa.” La deixo sobre la taula, per si algú la vol anar acariciant com si fos un gat mentre hi medita. A mi me n'apassiona l'obsessiva circularitat amb què representa com el destí es cargola sobre les coses que no poden deixar de ser el que són, fins que quasi treuen sang. Però només són un nom. Com la mateixa senyoreta Stein.